

Udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

ad § 1, nr. 4

Ministeren bedes oplyse, om man ved afgørelse af, om en knivs klinge er for lang, måler hele bladet på kniven eller undlader at medregne den del nærmest skæftet, hvis den ikke har nogen æg.

Svar:

Efter fast retspraksis måles knives (eller dolkes) klingelængde fra knivspidsen til den egentlige parerstang/parerstykke, således at man medregner et eventuelt krummende, uslebent stykke af bladet til klingens. Baggrunden herfor er, at et sådant stykke ved knivens anvendelse som stikvåben fungerer som en del af klingens.

De foldeknive med en klinge på højst 7,0 cm, der er undtaget fra forbudet mod at bære kniv på offentligt sted efter den forslåede nye regel i våbenlovens § 4, stk. 1, skal derfor ligeledes måles på denne måde, således at klingens skal måles til foldeknivens skæfte, når der ikke er en egentlig parerstang eller -stykke.

Spørgsmål 2:

I bemærkningerne til lovforslaget oplyser ministeren, at i 1986 blev 22 ud af 51 drab forøvet med kniv. Ministeren bedes oplyse, i hvor mange af disse tilfælde drabene foregik i private hjem under ægteskabelige opgør eller i øvrigt under private former, hvor knivforbudet ikke vil gælde.

Svar:

Ifølge Politiets Årsberetning for 1986 (side 80) blev de 51 drab i 1986 begået på følgende gerningssteder: 11 på dræbtes/sigtedes fælles bopæl, herunder opgang eller gade ved bopælen, 15 på dræbtes bopæl m.v., 3 på sigtedes bopæl m.v., 2 på tredjemands bopæl m.v., 3 på

værtshus eller i umiddelbar nærhed heraf, 5 på offentlig gade, 9 i park, skov, strandområde, kirkegård eller parkeringskælder. Om de sidste 3 gerningssteder foreligger ingen oplysninger.

Som det fremgår, blev omkring 20 drab i 1986 begået på offentligt sted.

Årsberetningen indeholder ikke oplysninger om, på hvilken måde disse drab blev begået.

Spørgsmål 3:

Hvorledes er ministerens stillingtagen til et forbud mod annoncer om salg af våben?

Svar:

Både efter den gældende våbenlovgivning og ved en gennemførelse af lovforslagets regler vil det være tilladt at sælge en lang række våben, herunder f.eks. køkkenknive, jagtknive og andre knive til erhvervs-, hobby- og fritidsbrug.

Et forbud mod annoncer om salg af våben vil derfor være et ganske vidtrækkende indgreb i de handlendes i øvrigt lovlige virksomhed på dette område og et indgreb, der ikke findes i anden lovgivning. Hertil kommer, at de hensyn, der ligger bag våbenlovgivningen, ikke vil kunne overføres til et sådant forbud.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der derfor ikke indføres et generelt forbud mod annoncer om salg af lovlige våben, og det kan i den forbindelse oplyses, at et sådant forbud ikke findes – og så vidt vides heller ikke overvejes – f.eks. i de andre nordiske lande.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det næppe sandsynligt, at erhvervsdrivende vil annoncere med salg af våben, hvortil der kun rent undtagelsesvis vil blive meddelt tilladelse til besiddelse m.v., og hvor der ikke må ske overdragelse af disse våben, medmindre erhververen foreviser den fornødne tilladelse. Dette vil f.eks. gælde slangebøsser og armbrøster.

Justitsministeriet vil dog kunne tiltræde, at der indsættes en bestemmelse i våbenloven,